

Fragment 1

[Beiden dansen. Drinken. Wachten. Alleen. Julia sloft naar de bar.]

JULIA Laatste ronden, lichten aan.

[Fel licht, beiden verblind.]

TIES Meisje aan de bar.

JULIA Glasbodem in zicht, doordrinken.

TIES Er zit een meisje aan de bar.

JULIA Kan je naar huis.

TIES Er zit een donkerharen-bodem-van-de-zee-Disney-meisje aan de bar.

JULIA Bier weigert je keelgat in.

TIES Rechte lijn, voet voor andere voet. Astronaut die naar de aarde wil.
Houston...

JULIA Laatste slok. Klaar. Munten op de bar, veel te weinig, veel te veel,
maakt het uit, opstaan, weg.

TIES Hai.

JULIA Kut.

TIES Ik zag je staan.

JULIA Een jongen. Zo eentje; je voelt alleen dat hij er is vanwege de muur van zure lucht die
hij je gezicht in duwt door naast je te gaan staan en hij zegt:

TIES Draai eens een rondje.

JULIA Zegt hij.

TIES Uit een film gejat.

JULIA Draai eens een rondje.

TIES En zij:

JULIA Waarom zou ik?

TIES Hap.

JULIA Ik denk, mooie jongen.
Ik denk, zin is gejat uit een film.

TIES Draai eens een rondje.

JULIA Zo'n jongen die eigenlijk vindt dat hij zo'n zin helemaal niet nodig heeft,
maar hem voor de grap toch eens probeert. Waarom?

TIES Gewoon, even doen.

JULIA Dus ik draaien.

[Julia draait een rondje.]

TIES Goh.

JULIA Wat? Stilte.

TIES Goh, zegt die idioot.

JULIA Hij heeft de film daar uitgezet, heeft geen idee hoe hij verder gaat.

TIES Jij lijkt echt vanuit geen enkel oogpunt op een dier.

JULIA Wat?

TIES Wat?

JULIA Godver Jezus deze heb ik weer.

TIES Stilte. Stilte zweeten pareltjes.

JULIA Langzaam naar achter lopen.

TIES Ik moet kotsen denk ik.

JULIA Zal wel aan de drugs zijn.

TIES Slok darm begint te bokken.
 Jij lijkt echt vanuit geen enkel oogpunt op een dier, ehm.

JULIA ...

TIES Doorpraten nou.

JULIA Doorpraten nou!

TIES Ik dacht eerst dat je van de zijkant een beetje op een zwaan zou lijken maar.

JULIA Ja?

TIES Nee.

JULIA Ah.

TIES Ben je wel eens in Californië geweest?

JULIA Nee.

TIES Oh.
 ...ik ook niet. Nog niet.
 ...Ties.

JULIA Ties heet hij.

TIES Kutnaam.

JULIA Julia.

TIES Julia.

JULIA Julia.

TIES En daarmee begint het gevecht om de rest van de avond niets over een Romeo te

zeggen.

JULIA Ben benieuwd of het hem gaat lukken.

Fragment 2

[Julia staart nog even naar het publiek, ploft dan neer in het decor. Ties komt, vanuit het publiek, weer terug het podium op. Tegen het publiek:]

TIES We lopen over straat.
Het is een schitterende dag, de zon schijnt,
de wereld verzuipt in van dat licht dat je normaal alleen maar in...
ja Californië ziet,

[Julia rolt met haar ogen.]

het is Californisch licht,
van dat typische, typische – ja.
We dragen van die zonnebrillen die expres te ver voor op je neus staan,
die expres licht in je ogen laten vallen, zodat je kan denken:
zo, fel, wow, en ik draag nog wel een zonnebril, kan je nagaan dat -
zodat je als het ware een beetje cumulatief kan denken.

JULIA Is dit echt gebeurd?

TIES Ja. Of anders komt het nog.

JULIA Ah.

TIES En dat licht,
dat San Fransisco-Beach Boys-Westkust-brandlicht,
maakt van die straat, die straat waarover wij flaneren,
strompelen,
een baan van puur licht.
Als een weg van brandende kolen, waar je overheen moet lopen.
Als een hoeheethet,
of zo'n pad van gebroken glas;
de kapotte zonnebrillen van onze mindere voorgangers.
Als een fakir bedoel ik.
Daar hinkelen we,
jankend van de pijn op die mooie dag, over straat,
ons kleine mooie meisje in de kinderwagen -

JULIA Nee.

TIES Op haar kleine mooie neusje een klein mooi zonnebrilletje,
waar kleine zonnestraaltjes langs piepen haar oogjes in,
ons highlight-goudbruin-surfermeisje -
Wat nee.

JULIA Geen meisje.

TIES Sorry?

JULIA Er was geen meisje.

TIES Jij hebt hier even niets over te zeggen. Er was een meisje.
Dus wij denderen met ons meisje,
met die kinderwagen,
op die schitterende dag,
door die brandende poel van licht, dat vlammeende pad naar de hel.

JULIA Ik moet kotsen denk ik.

TIES We kunnen niet stil blijven staan want dan vatten de wielen van haar kinderwagen
vlam, maar doorrijden is ook geen optie want die wieltjes, rollend, op de withete
tegels;
frictie.
En frictie leidt onvermijdelijk tot brand.
Je bent verneukt als je gaat en je bent verneukt als je blijft het is simpele natuurkunde.

JULIA Ja hoor ik moet kotsen.